

Ey Sevgili

– ayfer tekin · 16 Eylül 2015

ey sevgili

yarını mı bugünümü örseledin
kaç matemi düğümledin yürek ucuma
kaç yenilgiyle tırmaladın gecelerimi
sardın bir bulut misali gölgelerimi
dağılmadı sol yanıma bıraktığın sis

ey sevgili

hep mutluluk içtimalarında sırnaşırdın başıma
her gülüşümün ardında bulandırdın sarnıclarımı
her gün geceyi öperken deşiyordun karnımı
afişte tavırlarınla ağartırdın saçımı

ey sevgili

ağrazlığın aşıkardı gönül hanıma
lav püskürttün ateş saldın tatlı canıma
iliğimde kemiğimde larvalarınla
yaşar idin büyür idin yine de yetinmez idin
susardın sustuklarıma

ey sevgili

sahi neydi seni bana musallat eden
kaşın kara değil ahun bela değil
ah bir karışmasaydın taşıma çakılıma
belki ben de ererdim gün görenler katına